

radost a potěšení, jak sama to jednou vyjevila: Podobně jako srdce jiných těhotných žen někdy omdlivají pro těžkost snažení velikých bolestí, podobně též časť srdce mě pro velikou lásku ve mně se rozplynulo aneb omdlelo.⁶⁾ Ona toliko sobě žádala, aby jej mohla vidět a jemu vedle své materské povinnosti sloužit. Tak byla na sebe pozorlivá, že bez dobrého rozvážení ani nikam nechodila, ani nese-
děla, ba ani se nehýbala, tak aby ani tu nejmenší nepřiležitost a příkopi svému nej-
milnějšímu dítěti neučinila. V jídle a pití byla velmi střídma, v řízení svých smyslů
velmi opatrná a ve všech svých činech velmi prozřetelná, takže nic takového či-
nit nechtěla, což by jejímu nejmilnějšímu plodu nějakou nelibost způsobilo. A ni-
kdy žádny, i ten nejponížnější, když velebnou svátoost oltářní s takovou pilností
a opatrovaním u sebe nenes, jako Maria syna svého v monstřancí jejího těla no-
sila, nýbrž žádny anjel z nebe byl by nemohl s takovou pilností ten nejdražší po-
klad opatrovat, jako Maria Panna jej opatrovala, neb dobře o tom věděla, že na
tom pokladu více než na nebi i na zemi záleží. Ačkoli pak Maria všechnu pil-
nost v tom vynaložila, kterak by opatrně to své rozmilé dítě nosila, živila a opatro-
vala, však přece dobře věděla, že ty všechny její služby velmi špatně byly proti té,
které by mu prokazati chtěla, kdyby již narozene bylo. Protož sama sobě časť
takto myslila: Ó, kdyby pak jednou ten čas přijde, aby se mě rozmilé dítě mohlo na
svět narodit? Jak pilně bych mu ráda chtěla sloužit, jak čistotně bych jej do plí-
něk zavinovala, jak opatrně bych jej kolíbala, jak sladce bych jej kojila, srdečně ob-
jíkala, laskavě líbala, slovem, jak bych mu dnem i nocí s tou největší láskou a ra-
dost sloužila, abych se jemu za tu tak velikou milost, že mě sobě za matku zvolil,

Podruhé, také Maria velmi velice dychtěla po narození syna svého Pana Ježíše,
aby toho, který jí tak velice miluje, očima svýma mohla vidět. Protož časť takto
u sebe myslila: Ó můj Bože, musíš zajistě velmi krásně a spanilě to dítě být, po-
něvadž o něm Pismo praví, že jest nejkrásnější nad všemi syny lidskými a milost
i přívětivost že rozlita jest na všech jeho. Ó, jak krásně a spanilě otcicky, jak uslech-
tily obličej, jak cukrové líčka, jak přesladkou hubičku, jak subtylně ručičky a no-
žičky to dítětko bude mít! *In summa*, jak krásně, jak přívětivé, laskavě a uslechtnilé
bude! Ó, jak velika radost mi z toho pojde, jak velike sladkosti z toho na-
jmati a líbati! Ó, jak milostně to zlaté dítě bude se na mě smáti, jak sladce líbati, jak milos-
tíve objímati a jak mnohé znamení opravdové lásky mně v svém dětinství ukáže,
poněvadž již dospělý rozum má a mě lépeji než já jej poznával!

Modlitba k téhotné Rodičce boží

Ó Maria, ty nejčistotnější Panno, jak převeliký poklad ty v tvém svatém těle no-
sis? Ó, jak přesvatým plodem těhotná jsi? Velmi dobře onen ženich v Písmích Sa-
lomounových o tobě povídá: Břicho tvé jako stoh pšenice osutý květinám; neboť